

Personne ne devrait être assis seul

Par Gerrit W. Gong
du Collège des douze apôtres

Κανείς δεν κάθεται μόνος

Από τον Πρεσβύτερο Γκέρριτ Γ. Γκονγκ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Conférence générale d'octobre 2025

Vivre l'Évangile de Jésus-Christ, c'est aussi accueillir tout le monde dans son Église rétablie.

Το να ζούμε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού περιλαμβάνει να κάνουμε χώρο για όλους στην αποκατεστημένη Εκκλησία Του.

I.

Depuis 50 ans, j'étudie la culture, y compris la culture de l'Évangile. J'ai commencé par les biscuits chinois (fortune cookies).

Dans le quartier chinois de San Francisco, les dîners de la famille Gong se terminaient par un biscuit chinois et une citation pleine de sagesse, comme, par exemple : « Un voyage de mille lieues commence toujours par un premier pas. »

Quand j'étais jeune adulte, je faisais des biscuits chinois. Muni de gants blancs en coton, je pliais et façonnais ces biscuits ronds tout juste sortis du four.

À ma grande surprise, j'ai appris qu'à l'origine, les biscuits chinois ne faisaient pas partie de la culture chinoise. Pour différencier les cultures chinoise, américaine et européenne en matière de biscuits chinois, j'ai recherché ces derniers sur plusieurs continents, comme on procéderait pour localiser un incendie de forêt. Les restaurants chinois de San Francisco, Los Angeles et New York servent des biscuits chinois, mais ce ne sont pas ceux que l'on trouve à Pékin, Londres ou Sydney. Seuls les Américains fêtent la journée nationale du biscuit chinois. Seules les publicités chinoises proposent des « biscuits chinois américains authentiques ».

Les biscuits chinois sont un exemple simple et amusant. Mais le même principe de com-

I.

Εδώ και 50 χρόνια, μελετώ τον πολιτισμό, συμπεριλαμβανομένου και του πολιτισμού του Ευαγγελίου. Ξεκίνησα με τα μπισκότα της τύχης.

Στην Τσάιναταουν στο Σαν Φρανσίσκο, τα οικογενειακά δείπνα των Γκονγκ τελείωναν με ένα μπισκότο τύχης και ένα σοφό ρητό όπως: «Ένα ταξίδι χιλίων μιλίων ξεκινά με ένα βήμα».

Ως νέος ενήλικος, έφτιαχνα μπισκότα τύχης. Φορώντας λευκά βαμβακερά γάντια, δίπλωνα και έδινα σχήμα στα στρογγυλά μπισκότα που μόλις είχαν βγει από τον φούρνο.

Προς έκπληξή μου, έμαθα ότι τα μπισκότα τύχης δεν είναι αρχικώς μέρος της κινεζικής κουλτούρας. Για να ξεχωρίσω την κουλτούρα των κινεζικών, αμερικανικών και ευρωπαϊκών μπισκότων τύχης, έψαξα για μπισκότα τύχης σε πολλές ηπείρους – όπως κάποιος θα χρησιμοποιούσε πληροφορίες από διαφορετικές τοποθεσίες για να εντοπίσει την εκτιμώμενη θέση μιας δασικής πυρκαγιάς. Κινεζικά εστιατόρια στο Σαν Φρανσίσκο, στο Λος Άντζελες και στη Νέα Υόρκη σερβίζουν μπισκότα τύχης, αλλά όχι τα εστιατόρια στο Πεκίνο, στο Λονδίνο ή στο Σίδνεϋ. Μόνο οι Αμερικανοί γιορτάζουν την εθνική ημέρα των μπισκότων τύχης. Μόνο οι διαφημίσεις στην Κίνα προβάλλουν «Αυθεντικά αμερικανικά μπισκότα τύχης».

Τα μπισκότα της τύχης είναι ένα διασκεδαστικό και απλό παράδειγμα. Αλλά η ίδια αρχή

paraison des pratiques dans différents contextes culturels nous permet de distinguer la culture de l'Évangile. Et maintenant, le Seigneur nous donne de nouvelles occasions d'apprendre la culture de l'Évangile à mesure que les prophéties liées aux allégories du Livre de Mormon et aux paraboles du Nouveau Testament s'accomplissent.

II.

Partout, les gens se déplacent. Les Nations Unies recensent 281 millions de migrants internationaux. Ce nombre représente 128 millions de personnes de plus qu'en 1990 et trois fois plus que les estimations de 1970. Un nombre record de convertis rejoignent l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours partout dans le monde. Chaque jour de sabbat, des membres et des amis de l'Église originaires de 195 pays et territoires se réunissent dans 31 916 assemblées de l'Église, et parlent 125 langues différentes.

Récemment, en Albanie, en Macédoine du Nord, au Kosovo, en Suisse et en Allemagne, j'ai vu de nouveaux membres accomplir l'allégorie de l'olivier du Livre de Mormon. Dans Jacob 5, le Seigneur de la vigne et ses serviteurs fortifient les racines et les branches de l'olivier en rassemblant et en greffant ensemble celles provenant de divers endroits. Aujourd'hui, les enfants de Dieu se rassemblent en Jésus-Christ ; le Seigneur nous offre un moyen naturel remarquable d'étendre la plénitude de son Évangile rétabli.

Pour nous préparer au royaume des cieux, Jésus raconte les paraboles des conviés et du festin de noces. Dans ces paraboles, les invités présentent des excuses pour ne pas venir. Le maître demande alors à ses serviteurs d'aller « promptement dans les places et dans les rues de la ville » et d'amener « les pauvres, les estropiés, les aveugles et les boiteux ». Spirituellement, cela nous représente tous.

Les Écritures déclarent :

« Toutes les nations sont invitées » à « un souper de la maison du Seigneur ».

« Préparez le chemin du Seigneur [...] pour que son royaume aille de l'avant sur la terre, pour que les habitants de la terre le reçoivent et soient

της σύγκρισης πρακτικών σε διαφορετικά πολιτιστικά περιβάλλοντα μπορεί να μας βοηθήσει να διακρίνουμε την κουλτούρα του Ευαγγελίου. Και τώρα ο Κύριος δημιουργεί νέες ευκαιρίες για μάθηση της κουλτούρας του Ευαγγελίου, καθώς η αλληγορία του Βιβλίου του Μόρμον και οι προφητείες των παραβολών της Καινής Διαθήκης εκπληρώνονται.

II.

Παντού οι άνθρωποι μετακινούνται. Τα Ηνωμένα Έθνη αναφέρουν 281 εκατομμύρια διεθνείς μετανάστες. Αυτό σημαίνει 128 εκατομμύρια περισσότερα άτομα από ό,τι το 1990 και περισσότερες από τρεις φορές τις εκτιμήσεις του 1970. Παντού, αριθμοί ρεκόρ νεοφώτιστων βρίσκουν την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Κάθε Ημέρα του Κυρίου, μέλη και φίλοι από 195 γενέτειρες χώρες και επικράτειες συγκεντρώνονται σε 31.916 εκκλησιάσματα της Εκκλησίας. Μιλάμε 125 γλώσσες.

Πρόσφατα, στην Αλβανία, στη Βόρεια Μακεδονία, στο Κοσσυφοπέδιο, στην Ελβετία και στη Γερμανία, είδα νέα μέλη να εκπληρώνουν την αλληγορία του Βιβλίου του Μόρμον για το ελαιόδενδρο. Στο Ιακώβ 5, ο Κύριος του αμπελώνα και οι υπηρέτες Του ενδυναμώνουν τόσο τις ρίζες όσο και τους κλάδους του ελαιοδένδρου, συγκεντρώνοντας και εμβολιάζοντας όσους προέρχονται από διαφορετικές τοποθεσίες. Σήμερα τα τέκνα του Θεού συγκεντρώνονται ως ένα εν Ιησού Χριστώ. Ο Κύριος προσφέρει ένα αξιοσημείωτο φυσικό μέσο για να διευρύνουμε τη βιωμένη μας πληρότητα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου Του.

Προετοιμάζοντάς μας για τη βασιλεία των ουρανών, ο Ιησούς λέει τις παραβολές του μεγάλου δείπνου και της γαμήλιας γιορτής. Σε αυτές τις παραβολές, οι προσκεκλημένοι βρίσκουν δικαιολογίες να μην έρθουν. Ο κύριος δίνει οδηγίες στους υπηρέτες Του να «βγ[ουν] γρήγορα έξω στις πλατείες και στους δρόμους τής πόλης» για να «φέρ[ουν] εδώ» τους φτωχούς και σακάτηδες και χωλούς και τυφλούς. Πνευματικά μιλώντας, αυτός είναι ο καθένας μας.

Οι γραφές δηλώνουν:

«Θα προσκληθούν όλα τα έθνη» σε «ένα δείπνο του οίκου του Κυρίου».

«Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου... ώστε το βασίλειό Του να εξαπλωθεί επάνω στη γη, ώστε οι κάτοικοί της να το λάβουν και να προετοιμα-

préparés pour les jours à venir. »

De nos jours, les personnes invitées au souper du Seigneur viennent de tous les horizons et de toutes les cultures. Nous faisons en sorte que nos assemblées reflètent nos collectivités, qu'elles soient régionales ou internationales, jeunes ou âgées, riches ou pauvres.

En tant que chef des douze apôtres, Pierre a vu le ciel s'ouvrir et a eu la vision d'une « grande nappe, attachée par les quatre coins [...] où se trouvaient [toutes] les créatures de la terre ». Pierre a enseigné : « En vérité, je reconnais que Dieu ne fait point acception de personnes. [...] En toute nation celui qui craint [le Seigneur] et qui pratique la justice lui est agréable. »

À travers la parabole du bon Samaritain, Jésus nous invite à nous rapprocher les uns des autres et de lui dans son auberge, à savoir son Église. Il nous invite à être de bons voisins. Le bon Samaritain promet de revenir et de récompenser ceux qui prennent soin des personnes hébergées dans son auberge. Vivre l'Évangile de Jésus-Christ c'est aussi faire de la place pour tous dans son Église rétablie.

Faire « de la place dans l'hôtellerie » (ou l'auberge dans notre cas) signifie que « personne ne devrait être assis seul ». Lorsque vous venez à l'église et que vous voyez quelqu'un assis seul, je vous invite à le saluer et à vous asseoir à ses côtés. Il se peut que cela ne fasse pas partie de vos habitudes. Cette personne peut avoir une apparence ou une façon de parler différentes des vôtres. Mais, comme le dirait un biscuit chinois : « Un voyage d'amitié et d'amour au sein de l'Évangile commence par un premier 'bonjour' et par s'asseoir à côté de quelqu'un. »

« Personne ne devrait être assis seul » signifie également que personne ne doit être seul émotionnellement ou spirituellement. Je suis allé avec un père au cœur brisé rendre visite à son fils. Des années plus tôt, le fils était ravi à l'idée de devenir diacre. À cette occasion, sa famille lui avait acheté sa première paire de chaussures neuves.

Mais à l'église, les diacres se sont moqués de lui. Ses chaussures étaient neuves, mais pas à la mode. Gêné et blessé, le jeune diacre a déclaré qu'il n'irait plus jamais à l'église. J'ai toujours le cœur brisé pour lui et sa famille.

Sur les routes poussiéreuses menant à

στούν για τις ημέρες που θα έρθουν».

Σήμερα, οι προσκεκλημένοι στο δείπνο του Κυρίου προέρχονται από κάθε τόπο και πολιτισμό. Ηλικιωμένοι και νέοι, πλούσιοι και φτωχοί, εντόπιοι και παγκόσμιοι, κάνουμε τα εκκλησιασμάτα της Εκκλησίας μας να μοιάζουν με τις κοινότητές μας.

Ως επικεφαλής Απόστολος, ο Πέτρος είδε τους ουρανούς να ανοίγουν ένα όραμα για «ένα μεγάλο σεντόνι, που ήταν δεμένο από τις τέσσερις άκρες... [όπου] μέσα σ' αυτό υπήρχαν όλα τα... θηρία». Ο Πέτρος δίδαξε: «Γνωρίζω στ' αλήθεια ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης... Σε κάθε έθνος όποιος τον φοβάται [τον Κύριο], και εργάζεται δικαιοσύνη, είναι σ' αυτόν δεκτός».

Στην παραβολή του καλού Σαμαρείτη, ο Ιησούς μας καλεί να έλθουμε ο ένας στον άλλον και σε Εκείνον στο κατάλυμά Του – την Εκκλησία Του. Μας καλεί να είμαστε καλοί πλησίον. Ο καλός Σαμαρείτης υπόσχεται να επιστρέψει και να αποζημιώσει για τη φροντίδα όσων βρίσκονται στο κατάλυμά Του. Το να ζούμε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού περιλαμβάνει να κάνουμε χώρο για όλους στην αποκατεστημένη Εκκλησία Του.

Το πνεύμα του «τόπος μέσα στο κατάλυμα» περιλαμβάνει το «κανείς δεν κάθεται μόνος». Όταν έρχεστε στην εκκλησία, αν δείτε κάποιον μόνον, θα πείτε παρακαλώ ένα γεια και θα καθίσετε μαζί του ή μαζί της; Αυτό μπορεί να μην είναι συνήθειά σας. Το άτομο μπορεί να φαίνεται ή να μιλά διαφορετικά από εσάς. Και φυσικά, όπως μπορεί να έλεγε ένα μπισκότο της τύχης: «Ένα ταξίδι φιλίας και αγάπης ξεκινά με ένα πρώτο γεια και κανέναν να μην κάθεται μόνος».

Το «Κανείς δεν κάθεται μόνος» σημαίνει επίσης ότι κανείς δεν κάθεται μόνος συναισθηματικά ή πνευματικά. Πήγα με έναν συντετριμμένο πατέρα να επισκεφθούμε τον γιο του. Χρόνια νωρίτερα, ο γιος ήταν ενθουσιασμένος που θα γινόταν νέος διάκονος. Η οικογένειά του τού είχε αγοράσει το πρώτο του ζευγάρι καινούργια παπούτσια για την περίπτωση.

Όμως στην εκκλησία, οι διάκονοι γελούσαν μαζί του. Τα παπούτσια του ήταν καινούργια αλλά όχι της μόδας. Σε αμηχανία και πληγωμένος, ο νεαρός διάκονος είπε ότι δεν θα πήγαινε ποτέ ξανά στην εκκλησία. Η καρδιά μου ακόμα σπαράζει γι' αυτόν και την οικογένειά του.

Στους σκονισμένους δρόμους προς την

Jéricho, chacun d'entre nous a été ridiculisé, humilié et blessé, peut-être méprisé ou maltraité. Et, à des degrés divers d'intention, chacun d'entre nous a également ignoré, n'a pas vu ou entendu, voire délibérément blessé quelqu'un d'autre. C'est justement parce que nous avons été blessés et que nous avons blessé autrui que Jésus-Christ nous amène tous à son auberge. Dans son Église, et grâce à ses ordonnances et ses alliances, nous nous rapprochons les uns des autres et de Jésus-Christ. Nous aimons et sommes aimés, nous servons et sommes servis, nous pardonnons et sommes pardonnés. Souvenez-vous que « si grands soient nos maux [Jésus] peut les guérir ». Les fardeaux terrestres s'allègent. La joie de notre Sauveur est réelle.

Dans¹ Néphī 19, nous lisons : « Oui, [ils] foulent aux pieds jusqu'au Dieu d'Israël lui-même [...], ils le méprisent. [...] C'est pourquoi ils le flagellent, et il le souffre ; et ils le frappent, et il le souffre. Oui, ils crachent sur lui, et il le souffre. »

Mon ami, le professeur Terry Warner, dit que le Christ n'a pas été jugé, flagellé, frappé et que l'on ne lui a pas craché dessus de manière occasionnelle, uniquement pendant sa vie dans la condition mortelle. La manière dont nous nous traitons les uns les autres, en particulier les personnes qui ont faim, qui ont soif ou qui sont exclus, correspond à la manière dont nous le traitons lui.

Dans son Église rétablie, nous sommes tous meilleurs lorsque personne n'est assis seul. Ne nous contentons pas de faire des concessions ou de tolérer. Au contraire, accueillons, reconnaissons, aidons et aimons sincèrement chacun. Que chaque ami, chaque sœur et chaque frère ne soit pas un étranger ou une étrangère, mais de nouveau chez lui ou chez elle.

Aujourd'hui, beaucoup se sentent seuls et isolés. À cause des réseaux sociaux et de l'intelligence artificielle, nous sommes parfois en manque de proximité et de contact humain. Nous voulons entendre la voix de chacun. Nous voulons éprouver un sentiment d'appartenance authentique et ressentir de la gentillesse.

Il existe de nombreuses raisons pour lesquelles nous avons l'impression de ne pas être à notre place à l'église et, pour parler au sens figuré, d'être assis seuls. Nous nous préoccuons peut-être de notre accent, de nos vêtements ou de

Ιεριχώ, ο καθένας από εμάς έχει γίνει αντικείμενο χλεύης, ντροπής και πόνου, ίσως και περιφρόνησης ή κακοποίησης. Και, με διαφορετικό βαθμό πρόθεσης, ο καθένας από εμάς έχει επίσης αγνοήσει, δεν έχει δει ή ακούσει, ίσως σκόπιμα έχει πληγώσει άλλους. Ακριβώς επειδή έχουμε πληγωθεί και έχουμε πληγώσει άλλους, ο Ιησούς Χριστός μας φέρνει όλους στο κατάλυμά Του. Στην Εκκλησία Του και μέσω των διατάξεων και διαθηκών Του, ερχόμαστε ο ένας στον άλλον και στον Ιησού Χριστό, Αγαπούμε και αγαπιόμαστε, υπηρετούμε και μας υπηρετούν, συγχωρούμε και συγχωρούμαστε. Παρακαλώ να θυμάστε: «Η Γη δεν έχει θλίψη που να μην μπορούν να θεραπεύσουν οι ουρανοί», τα βάρη της Γης είναι πιο εύκολο να τα αντέξουμε – η χαρά του Σωτήρος μας είναι αληθινή.

Στο Νεφί Α' 19, διαβάζουμε: «Ακόμη και τον ίδιο τον Θεό του Ισραήλ ποδοπατούν... τον θεωρούν μηδαμινό... Επομένως Τον μαστιγώνουν, και εκείνος το υπομένει. Και Τον χτυπούν, και εκείνος το υπομένει. Μάλιστα, Τον φτύνουν και το υπομένει».

Ο φίλος μου, καθηγητής Τέρρυ Γουώρνερ, λέει ότι η επίκριση, το μαστίγωμα, το χτύπημα και το φτύσιμο δεν ήταν περιστασιακά γεγονότα που συνέβησαν μόνον κατά τη διάρκεια της θνητής ζωής του Χριστού. Ο τρόπος με τον οποίο φερόμαστε ο ένας στον άλλον –ειδικά στους πεινασμένους, στους διψασμένους, σε εκείνους που έχουν απομείνει μόνοι τους– είναι ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφερόμαστε σε Εκείνον.

Στην αποκατεστημένη Εκκλησία Του, είμαστε όλοι καλύτερα, όταν κανείς δεν κάθεται μόνος. Ας μην αρκούμαστε απλώς στο να συμβιβάζομαστε ή να ανεχόμαστε. Ας καλωσορίσουμε, ας αναγνωρίσουμε, ας τελέσουμε διακονία και ας αγαπήσουμε με ειλικρίνεια. Είθε κάθε φίλος, αδελφή, αδελφός να μην είναι ξένος ή άγνωστος αλλά ένα τέκνο που νιώθει οικεία.

Σήμερα πολλοί αισθάνονται μόνοι και απομονωμένοι. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η τεχνητή νοημοσύνη μπορούν να αφήσουν να διψούμε για ανθρώπινη εγγύτητα και ανθρώπινη επαφή. Θέλουμε να ακούμε ο ένας τη φωνή του άλλου. Θέλουμε αυθεντικό ανήκειν και καλοσύνη.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που μπορεί να αισθανόμαστε ότι δεν ταιριάζουμε στην εκκλησία – που, μιλώντας μεταφορικά, καθόμαστε μόνοι. Μπορεί να ανησυχούμε για την προφορά μας, τα ρούχα, την οικογενειακή μας κατάσταση.

notre situation familiale. Il se peut que nous nous sentions inadéquats, que nous sentions la cigarette, que nous aspirions à la pureté morale, que nous ayons rompu avec quelqu'un et que nous nous sentions blessés et gênés, ou que nous soyons préoccupés par telle ou telle règle de l'Église. Nous sommes peut-être célibataires, divorcés ou veufs. Nos enfants sont bruyants ou nous n'avons pas d'enfants. Nous n'avons pas fait de mission ou nous sommes rentrés prématurément. La liste est longue.

Mosiah 18:21 nous invite à nous lier les uns aux autres dans l'amour. Je nous invite à moins nous inquiéter, à moins juger, à être moins exigeants envers autrui et, lorsque cela est nécessaire, à être moins durs envers nous-mêmes. Nous ne bâtirons pas Sion en un jour. Mais chaque « bonjour », chaque geste chaleureux, nous rapproche de Sion. Faisons davantage confiance au Seigneur et choisissons joyeusement d'obéir à tous ses commandements.

III.

D'un point de vue doctrinal, dans le foyer de la foi et la communauté des saints, personne n'est assis seul grâce à l'alliance qui nous lie à Jésus-Christ.

Joseph Smith, le prophète, a enseigné : « C'est à nous qu'il appartient de voir la gloire des derniers jours, d'y participer et de la faire avancer. Cette gloire est 'la dispensation de la plénitude des temps', [...] où les saints de Dieu seront rassemblés de toutes les nations, familles et peuples. »

« [Dieu] ne fait rien qui ne soit pour le profit
du monde [...] afin d'attirer tous les hommes [et
femmes] à lui. [...]

« Il les invitetoù à venir à lui et à prendre part à sa bonté [...] ettoùssont pareils pour Dieu. »

La conversion à Jésus-Christ exige que nous nous dépouillions de l'homme naturel et de la culture du monde. Comme l'a enseigné Dallin H. Oaks, nous devons renoncer à toute tradition et pratique culturelle contraire aux commandements de Dieu et devenir des saints des derniers jours. Il a dit : « Tous les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours partagent une culture unique de l'Évangile, des valeurs, des espérances et des pratiques communes. » La culture de l'Évangile comprend la chasteté, l'assistance hebdomadaire à l'église et le fait de

ΤΩΣ νιώθουμε ανεπαρκείς, μυρίζουμε καπνό, λαχταρούμε ηθική καθαρότητα, έχουμε χωρίσει με κάποιον και νιώθουμε ψυχικό άλγος και ντροπιασμένοι, ανησυχούμε γι' αυτή ή εκείνη την πολιτική της Εκκλησίας. Μπορεί να είμαστε ανύπανδροι, διαζευγμένοι, εν χηρεία. Τα παιδιά μας είναι θορυβώδη. Δεν έχουμε παιδιά. Δεν υπηρετήσαμε ιεραποστολή ή επιστρέψαμε στην πατρίδα νωρίς. Και η λίστα συνεχίζεται.

Το Μωσία 18:21 μας καλεί να ενώσουμε τις καρδιές μας με αγάπη. Μας καλώ να ανησυχούμε λιγότερο, να κρίνουμε λιγότερο, να είμαστε λιγότερο απαιτητικοί με τους άλλους – και, όταν χρειάζεται, να είμαστε λιγότερο σκληροί με τον εαυτό μας. Δεν δημιουργούμε τη Σιών σε μία ημέρα. Αλλά κάθε «γεια», κάθε θερμή χειρονομία, φέρνει τη Σιών πιο κοντά. Ας εμπιστευόμαστε περισσότερο τον Κύριο και ας επιλέξουμε με χαρά να υπακούμε σε όλες τις εντολές Του.

III.

Από απόψεως διδαχής, στην οικογένεια της πίστες και της κοινωνίας των Αγίων, κανείς δεν κάθεται μόνος του λόγω της διαθήκης ότι ανήκουμε στον Ιησού Χριστό.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διδάξε: «Έχει αφιεθεί σε εμάς να δούμε, να συμμετάσχουμε και να βοηθήσουμε να προχωρήσει εμπρός η δόξα των Τελευταίων Ημερών, “η θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών...” όπου οι Άγιοι του Θεού θα συναθροιστούν από κάθε έθνος και φυλή και λαό».

Ο Θεός «δεν κάνει τίποτα παρά μόνο αν είναι προς όφελος του κόσμου... για να μπορέσει να τραβήξει όλους τους ανθρώπους προς αυτόν...

»...τους προσκαλείόλους να έλθουν προς
αυτόν και να γευθούν την καλοσύνη του... Καιό-
λοιείναι ίδιοι για τον Θεό».

Η μεταστροφή στον Ιησού Χριστό απαιτεί από εμάς να παραμερίσουμε τον φυσικό άνθρωπο και τον εγκόσμιο πολιτισμό. Όπως διδάσκει ο Πρόεδρος Ντάλλιν Χ. Όουκς, πρέπει να εγκαταλείψουμε κάθε παράδοση και πολιτιστική πρακτική που είναι αντίθετη με τις εντολές του Θεού και να γίνουμε Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Εξηγεί: «Υπάρχει μία μοναδική κουλτούρα του Ευαγγελίου, ένα σύνολο αξιών και προσδοκιών και πρακτικών κοινών σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών». Η κουλτούρα του Ευαγγε-

ne pas consommer d'alcool, de tabac, de thé, ni de café. Elle comprend l'honnêteté et l'intégrité. Elle comprend la notion que nous progressons dans l'Église, sans monter ni descendre dans la hiérarchie.

J'apprends énormément des membres fidèles et de nos amis de tous les pays et de toutes les cultures. L'étude des Écritures dans plusieurs langues et du point de vue de différentes cultures approfondit ma compréhension de l'Évangile. Les différentes manifestations des vertus chrétiennes approfondissent mon amour et ma compréhension de mon Sauveur. Nous sommes tous bénis lorsque nous établissons notre identité culturelle, comme l'a enseigné le président Nelson, comme étant celle d'un enfant de Dieu, d'un enfant de l'alliance et d'un disciple de Jésus-Christ.

La paix de Jésus-Christ nous est destinée personnellement. Récemment, un jeune homme m'a demandé avec sincérité : « Frère Gong, puis-je encore aller aux cieux ? » Il se demandait s'il pourrait un jour être pardonné. Je lui ai demandé son nom, je l'ai écouté attentivement, je l'ai invité à parler à son évêque et je l'ai serré dans mes bras. Il est reparti avec de l'espoir en Jésus-Christ.

J'ai mentionné ce jeune homme dans un autre contexte. Plus tard, j'ai reçu une lettre anonyme qui commençait ainsi : « Frère Gong, ma femme et moi avons élevé neuf enfants [...] et avons fait deux missions. » Mais « j'ai toujours pensé que je n'irais pas au royaume céleste [...] parce que les péchés que j'ai commis dans ma jeunesse étaient très graves ! »

La lettre se poursuivait ainsi : « Frère Gong, lorsque vous avez raconté comment ce jeune homme avait retrouvé l'espoir d'être pardonné, j'ai été rempli de joie et j'ai compris que moi aussi je pouvais être pardonné. » La lettre se terminait ainsi : « Maintenant, je commence même à m'apprécier ! »

Notre sentiment d'appartenance grâce aux alliances s'approfondit à mesure que nous nous approchons les uns des autres et du Seigneur dans son auberge. Le Seigneur nous bénit tous lorsque personne n'est assis seul. Et qui sait ? La personne assise à côté de nous deviendra peut-être notre meilleur ami, comme le dirait un biscuit chinois. Je prie humblement que nous trouvions et fassions de la place pour le Seigneur,

λίου περιλαμβάνει την αγνότητα, την εβδομαδιαία προσέλευση στην εκκλησία, την αποχή από το αλκοόλ, τον καπνό, το τσάι και τον καφέ. Περιλαμβάνει την εντιμότητα και την ακεραιότητα, την κατανόηση ότι κινούμαστε προς τα εμπρός και όχι προς τα πάνω ή προς τα κάτω στις θέσεις της Εκκλησίας.

Μαθαίνω από πιστά μέλη και φίλους σε κάθε χώρα και πολιτισμό. Οι γραφές που μελετώνται σε πολλαπλές γλώσσες και οι πολιτιστικές προοπτικές εμβαθύνουν την κατανόηση του Ευαγγελίου. Διαφορετικές εκφράσεις χριστοειδών γνωρισμάτων εμβαθύνουν την αγάπη μου και την κατανόηση για τον Σωτήρα μου. Όλοι ευλογούνται, όταν ορίζουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα, όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον, ως τέκνου του Θεού, τέκνου της διαθήκης, μαθητού του Ιησού Χριστού.

Η ειρήνη του Ιησού Χριστού προορίζεται για εμάς προσωπικά. Πρόσφατα, ένας νέος άνδρας ρώτησε ένθερμα: «Πρεσβύτερε Γκονγκ, μπορώ ακόμα να πάω στους ουρανούς;» Αναρωτιόταν αν θα μπορούσε ποτέ να συγχωρηθεί. Ρώτησα το όνομά του, άκουσα προσεκτικά, τον κάλεσα να μιλήσει με τον επίσκοπό του, του έδωσα μία σφιχτή αγκαλιά. Έφυγε με ελπίδα στον Ιησού Χριστό.

Ανέφερα για τον νεαρό άνδρα σε άλλο περιβάλλον. Αργότερα έλαβα ένα ανυπόγραφο γράμμα που άρχιζε: «Πρεσβύτερε Γκονγκ, η γυναίκα μου και εγώ έχουμε μεγαλώσει εννέα παιδιά... και έχουμε υπηρετήσει δύο ιεραποστολές». Αλλά «πάντα ένιωθα ότι δεν θα μου επιτρεπόταν το επουράνιο βασίλειο... επειδή οι αμαρτίες μου ως νέου ήταν τόσο κακές!»

Το γράμμα συνέχιζε: «Πρεσβύτερε Γκονγκ, όταν είπες για τον νέο άνδρα που απέκτησε ελπίδα συγχώρησης, γέμισα χαρά, άρχισα να συνειδητοποιώ ότι ίσως [θα μπορούσα να συγχωρηθώ]». Το γράμμα καταλήγει: «Μου αρέσει ακόμα και ο εαυτός μου τώρα!»

Η συμμετοχή στη διαθήκη βαθαίνει καθώς ερχόμαστε ο ένας στον άλλον και στον Κύριο μέσα στο κατάλυμά Του. Ο Κύριος μας ευλογεί όλους, όταν κανείς δεν κάθεται μόνος. Και ποιος ξέρει; Ίσως το άτομο που κάθεται δίπλα μας μπορεί να γίνει ένας φίλος του οποίου η άφιξη έχει προφητευτεί από ένα μήνυμα σε ένα μπισκότο τύχης. Είθε να βρούμε και να δημιουργήσουμε χώρο για Εκείνον και ο ένας για τον άλλον στο

et les uns pour les autres, au souper de l'Agneau.
Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

δείπνο του Αρνίου, προσεύχομαι ταπεινώς, στο
άγιο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.